

Som ministeren vil erindre, var der dengang et flertal her i Folketinget, der ikke ønskede den sag undersøgt. Heldigvis udviklede tingene sig sådan, at der blev et flertal for at få den undersøgt, men mener ministeren, at det var en god ting, at den sag blev undersøgt – altså at der blev et flertal for, at den skulle undersøges? Skulle man lytte til ministeren, var det måske endda i virkeligheden meget godt, at man i første omgang sagde nej til at undersøge denne sag, og at et mindretal ikke havde mulighed for at undersøge den til bunds, og mener ministeren derfor, det var godt, at tamilsagen blev undersøgt?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at jeg har fuld respekt for de beslutninger, som et flertal i Folketinget når frem til, og det, der er sket siden tamilsagen, er jo, at vi har fået en lov om undersøgelseskommissioner, som giver mulighed for, at ikke kun justitsministeren, men også et flertal i Folketinget kan pålægge en minister at nedsætte en undersøgelseskommission. Det synes jeg er en fin ordning.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ministeren svarer jo ikke på spørgsmålet.

Det kunne man også dengang, og var det godt, eller var det ikke godt, at tamilsagen blev undersøgt? Da kravet om at få klarlagt, hvad der var sket i denne sag, kom frem, var et flertal i Folketinget imod det, og mener ministeren, det havde været fint, hvis det flertal havde holdt hele vejen igennem, så man aldrig havde fået sagen undersøgt? Er det i virkeligheden den rets-tilstand, vi skal have? Er det ikke netop godt, at selv om et flertal er imod det, kan den slags store sager blive undersøgt og klarlagt, så befolkningen har mulighed for at tage stilling?

Kort sagt: Jeg vil gentage mit spørgsmål: Mener ministeren, det var godt, at tamilsagen blev undersøgt?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at jeg synes, det er fint, vi har fået denne ordning, og ordningen hviler jo bl.a. på det, der foregik i Folketinget forud for vedtagelsen af lov om undersøgelseskommissioner, herunder beslutningen om, at der skulle indledes en undersøgelse af tamilsagen.

Jeg vil sige til hr. Svend Auken, at det jo er den måde, demokratiet fungerer på. Nogle gange er der flertal for det ene, nogle gange er der flertal for det andet, medierne medvirker meget gerne til at skabe dybdeborende debat om tingene, og sådan må det nu engang være. Jeg synes bare, man må sige til sig selv, at det her jo ikke kun er et spørgsmål om mindretal. Det er også et spørgsmål om principper, og for mig at se er de meget, meget grundige overvejelser, der lå bag lov om undersøgelseskommissioner, også et eller andet sted meget retningsgivende for, hvornår man kan bruge et sådant instrument.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det den sidste korte bemærkning, og den er fra fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er svært at forstå ministerens svar til hr. Svend Auken anderledes, end at ministeren ikke synes, det var en god idé, at tamilsagen blev undersøgt, og at ministeren mener, det er et politisk spil, der afgør, om man får undersøgt noget eller ej, hvis det er tilfældige flertal og mindretal. Sådan forstår jeg nærmest ministerens svar.

Jeg kan da godt forstå, at ministeren synes, det er rart at have det sådan, at det er regeringen og regeringens flertal, der bestemmer. Så kan regeringen, når den synes, det er opportunt, nedsætte en undersøgelseskommission, som den gjorde i forbindelse med Dan Lyngsagen. Ministeren var ved at være for klemt af Folketinget, så nedsatte man en kommission, og det samme gjorde man i TDC-sagen.

Men når mindretallet gerne vil have undersøgt en sag, fordi det ikke kan få tilfredsstillende svar, fordi det ikke kan få en række oplysninger, skal man bare kunne afvise det. Det er da vældigt bekvemt for en regering, men det er ikke sikkert, det er det bedste for demokratiet – hvis man altså mener, at demokrati betyder, at vi også kan få undersøgt sager, som en regering ikke ønsker at få undersøgt, grundigt og til bunds.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at det jo ofte er sådan, at rimeligheden af en beslutning afhænger af de øjne, der ser på beslutningen. I mange af de sager, hvor der er politisk uenighed her i Folketinget – hvor Enhedslisten har ét syn på sa-